

Lasićem pa ga ista na osnovu prednjeg utvrđenja dužna razriješiti funkcije komesara, u roku od 15 dana i pod prijetnjom prinudnog izvršenja“.

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Dužan je tuženi provesti i okončati zakonitu proceduru izbora policijskog komesara u skladu sa odredbama članka 19a. do 19.g.Zakona o unutrašnjim poslovima HNK-a. ...

Dužan je tužitelj, tuženiku naknadini troškove postupka u iznosu od 2.880.00 KM. u roku od 15 dana.”

Protiv ove presude tužitelj je blagovremeno izjavio žalbu iz svih razloga propisanih odredbama čl.208.ZPP-a. U žalbi u bitnom navodi da je obrazloženje pobijane presude konfuzno i netačno, da se tužbeni zahtjev sastoji od utvrđujućeg i obavezujućeg dijela i da nije jasno zašto je sud razdvojio zahtjeve i oba odbio. Smatra da je prvostepeni sud pogrešno tumačio i primijenio odredbu čl. 54.ZPP-a, jer se u konkretnom ne radi o utvrđenju činjenica već o utvrđenju prava i pravnog odnosa. da je tuženi proveo nezakonitu proceduru izbora, što je imalo za posljedicu nezakonit izbor komesara. Ako je sud smatrao da je tužbeni zahtjev nedopušten trebao je odbaciti tužbu a ne meritorno odlučiti, tako da presuda ne sadrži obrazloženje o bitnim činjenicama. Dalje navodi da je odluku o imenovanju donio nenadležni organ. odluka nije upravni akt i ne bi trebala da proizvodi bilo kakve posljedice, tako da Zakon o ministarskim, Vladinim i drugim imenovanjima u F BiH niti Zakon o policijskim službenicima nisu primjenjivi u ovom slučaju. U konkretnom se ima primijeniti Zakon o unutrašnjim poslovima HNK kojim je uspostavljen ured policijskog komesara i propisana procedura izbora, a ovaj zakon ne predviđa mogućnost ulaganja pravnih lijekova na proceduru izbora, tako da tužitelju jedino ostaje da putem suda traži zaštitu prava. Da je procedura nezakonita proizlazi iz dopisa tužilaštva koji je tu nezakonitost potvrdio ali smatra da se ne radi o krivičnom djelu. Predlaže da ovaj sud uvaži žalbu na način da u cjelosti udovolji tužbenom zahtjevu uz naknadu parničnih troškova.

Tuženi je dao odgovor na žalbu.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga i razloga na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti odlučeno je kao u izreci ove iz sljedećih razloga:

U ovom postupku tužitelj traži da se utvrdi da je u nezakonitoj proceduri, donesena odluka Neovisnog odbora za odabir i reviziju br. 02-17-027/14 od 29.09.2014.godine, da je ista ništava i nezakonita, te da se naloži tuženom da provede zakonitu proceduru izbora i imenovanja komesara HNK.

U postupku pred prvostepenim sudom je utvrđeno je sljedeće činjenično stanje:

-da je tužitelj bio jedan od učesnika na Natječaju za izbor komesara policije MUP-a HNK.

3

- Nezavisni odbora za izbor i reviziju je na 15-oj sjednici koja je održana 04.09.2014. godine u prisustvu članova Ive Karačić, Arnele Boban, Vedrana Škobića, Irene Kolak, Tome Lučića i Edisa Mušića dopunjen tačkom AD3 „Izbor i donošenje odluke o komesaru policije“, da je u zapisniku navedeno da je proveden intervju s kandidatima za komesara policije, gospodinom Amirem Begićem, gospodinom Vahidom Alagićem, gospodinom Zdravkom Tarabom i gospodinom Ilijom Lasićem, te da je nakon provedenog glasanja, u skladu sa Poslovníkom o radu Nezavisnog odbora, a nakon što je konstatovano da su sjednicu napustili članovi gospoda Boloban i gospodin Mušić, utvrđeno da je najbolji kandidat za mjesto komesara policije HNK Ilija Lasić i prijedlog Odluke o imenovanju prosljeden je ministru unutrašnjih poslova HNK u daljnju zakonsku proceduru, a ministar je ovaj prijedlog dostavio Vladi HNK

- Iz potpisanih Izjava svjedoka ministara kao članova Vlade, Samira Hadžihusejnovića, Zlatka Hadžimerovića, Suada Hasandedića, Semina Borića, Radenka Mirića, Amera Zagorčića proizlazi da su bili upoznati da je zakazana 68. sjednica Vlade HNK za 15.09.2014. godine s početkom u 10,00 sati u zgradu Vlade sa jednom tačkom dnevnog reda rješenje o imenovanju komesara policije MUP-a HNK, te da nisu prisustvovali ovoj sjednici,

-predsjednik Vlade HNK dopisom broj 01-1-02-1713/14 od 15.09.2014. godine, informiše ministra unutrašnjih poslova HNK-a, da je bila sazvana 68. sjednica Vlade HNK-a sa jednom tačkom dnevnog reda, ali zbog nedolaska ministara iz SDP i SDA Vlada se nije usaglasila oko jedine predložene tačke dnevnog reda, imenovanje komesara policije MUP-a HNK-a, da Kanton nema komesara MUP-a s obzirom da je mandat prethodnom istekao 09.09.2013. godine, te s obzirom na značaj i ulogu komesara kao i da je Vlada HNK odgovorna za stanje javnog reda, upućuje da u granicama ovlasti propisanih zakonom Ministarstvo MUP-a HNK poduzme daljnje radnje na imenovanju komesara policije MUP-a HNK, da se razmotri prijedlog te poduzmu odgovarajuće mjere.

- nakon što je navedeni dopis predsjednika Vlade HNK prosljeden Nezavisnom odboru za odabir i reviziju HNK, ovo tijelo je donijelo Odluku broj 02-17-027/14 od 29.09.2014. godine o imenovanju komesara policije MUP-a HNK, da se ovom Odlukom potvrđuje izbor Ilije Lasića za ravnatelja policije MUP-a HNŽ, da je odluka konačna i obavezujuća, da Odluka stupa na snagu danom donošenja i primjenjivat će od 01.10.2014. godine, i objavit će se u „Narodnim novinama HNK-a“.

Na ovako utvrđeno činjenično stanje, koje u suštini među parničnim strankama nije ni sporno, pogrešno je prvostepeni sud primijenio materijalno pravo i odredbe ZPP-a kada je odbio tužbeni zahtjev, kako to osnovano u žalbi navodi tužitelj.

Svoju odluku o odbijanju tužbenog zahtjeva prvostepeni sud temelji na tvrdnji da tužba učesnika u konkursu natječaju ne može biti tužba za utvrđenje, već je to kondemnatorna tužba kojom se može osporavati konačna odluka o izboru kandidata, natječaj kao cjelina ili izbor pojedinog kandidata, da je u ovom postupku tužitelj tražio utvrđenje činjenice da je provedena nezakonita procedura izbora što je nedopušten tužbeni zahtjev u smislu odredbe čl. 54.st.2.ZPP-a, da tužitelj nije dokazao u smislu čl. 7

ZPP-a da je poštovao principe i procedure propisane zakonom, kao jedan od kandidata po Natječaju za policijskog komesara MUP-a HNK pa ukoliko je bio nezadovoljan osporavanom Odlukom trebao je podnijeti žalbu odboru za žalbi tako da je tužba preuranjena, da sud u ovakvoj vrsti sporova nema ovlaštenja pune jurisdikcije i ne može nalagati tuženom da je dužan provesti i okončati zakonitu proceduru izbora policijskog komesara.

Osnovano tužitelj u žalbi ističe da je pogrešan zaključak prvostepenog suda da se prvi dio tužbenog zahtjeva, kojim se traži utvrđenje da je provedena nezakonita procedura izbora komesara HNK, odnosi na utvrđivanje činjenice, te da je ovakvo utvrđenje nedopušteno u smislu odredbe čl. 54.ZPP-a. Procedura izbora komesara propisana Zakonom o unutrašnjim poslovima, i po ocjeni ovog suda ne predstavlja činjenicu već pravo i pravni odnos, a za podizanje ovakve tužbe tužitelj ima pravni interes (čl.54.st1.i 2.ZPP-a) jer od ovog utvrđenja zavisi da li je zakonita odluka o izboru komesara po konkursu čiji je učesnik bio i tužitelj. Sve i da tužitelj nije imao pravni interes za podizanje utvrđujuće tužbe ili da je tražio utvrđenje činjenice, kako to prvostepeni sud pogrešno cijeni, trebao je ovaj dio tužbe odbaciti zbog nedostatka pravnog interesan (čl.67.st.1.t.7.ZPP-a), a ne odbiti kao neosnovan.

Procedura izbora i imenovanja policijskog komesara regulisana je Zakonom o unutrašnjim poslovima HNK (Sl.novine HNK-a br. 2/98, 4/01, 2/02.1/03, 2/06, 5/08, 6/08). Članom 19.a. ovog zakona je propisano da se u Ministarstvu uspostavlja Ured Komesara policije, kojim rukovodi Komesar policije, kao rukovodeći službenik, čl.19.d., stav 1.navedenog zakona propisano je da će komesar policije biti odabran javnim, nezavisnim i selektivnim procesom koji će provesti Nezavisni odbor za odabir i reviziju, koji donosi Pravilnik o radu i procedurama kojima se uređuje način njegovog rada, prema odredbama čl.19.e.,stav 3. navedenog zakona, a čl. 19.e., stav 2., tačka 4. navedenog zakona propisano je Nezavisni odbor predlaže ministru kandidata za policijskog komesara. Članom 19.g. Zakona propisano je da će u roku od 7 dana ministar Vladi HNK-a predložiti kandidata za policijskog komesara kojeg preporučiti Nezavisni odbor za imenovanje. U slučaju da se to ne realizuje u datom roku, Nezavisni odbor će dostaviti preporučenog kandidata direktno Vladi (stav 1. navedenog zakona). U slučaju da se Vlada ne složi sa predloženim kandidatom, ona mora dostaviti pismeno obrazloženje Ministru u kojem će navesti razloge odbijanja i zahtijevati od Nezavisnog odbora da ponovo razmotri svoj prijedlog (stav 2. navedenog zakona). Nezavisni odbor može objašnjenje Vladi kantona iz prethodnog stava pobiti i ponovo potvrditi svoj prijedlog ili predložiti drugog kandidata (stav 3. istog zakona), a odluka Nezavisnog odbora je obavezujuća i konačna (stav 4. navedenog zakona).

Iz navedenih odredbi proizlazi da odluku o imenovanje komesara policije donosi Vlada HNK-a, a ne Nezavisni odbor za imenovanje kako je to urađeno u konkretnom slučaju. Procedura izbora je započeta u skladu sa naprijed citiranim odredbama, raspisan je konkurs. Nezavisni odbor za odabir i reviziju je, nakon provedenog postupka, predložio Iliju Lasića kao najboljeg kandidata i prijedlog dostavio Ministru unutrašnjih poslova HNK, koji je ovaj prijedlog prosljedio Vladi HNK. Međutim, Vlada HNK-a nije raspravljala o ovom imenovanju budući da nije održana sjednica, što proizlazi nespornim iz dopisa Vlade HNK Iz aktom Vlade HNK broj 01-1-02-1713/14 od 15.09.2014. godine.

5

Ova situacija nije predviđena Zakonom o unutrašnjim poslovima HNK, tako da zbog neodržavanja sjednice Vlade, iz bilo kojeg razloga, nije predviđena mogućnost da nezavisni odbor izvrši izbor i imenovanje, bez obzira na sigurnosne razloge na koje se u dopisu poziva predsjednik Vlade. Predsjednik Vlade takođe nije ovlašten svojim aktom određivati proceduru izbora komesara, tako da bez održane sjednice Vlade nije imao ovlaštenje tražiti od Ministra MUP-a podizimanje daljih radnji u postupku imenovanja komesara, jer za to nisu ispunjeni zakonski uslovi obzirom da Vlada nije raspravljala o predloženom kandidatu.

Iz navednog proizlazi nespornim da tuženi nije proveo zakonitu proceduru izbora komesara propisanu naprijed citiranim odredbama Zakona o unutrašnjim poslovima HNK, što je imalo za posljedicu donošenje ništave odluke o izboru komesara.

Na postupak imenovanja policijskog komesara upućuje i odredba čl. 60. Zakona o policijskim službenicima HNK kojom je propisano: „Zakonom kojim se utvrđuje organizacija, rukovođenje i nadležnost policijskog organa utvrđuje se postupak i nadležno tijelo koje će odabrati i imenovati policijskog komesara.“ U konkretnom slučaju se radi o postupku propisanom Zakonom o unutrašnjim poslovima. Ovaj zakon ne predviđa mogućnost žalbe na odluku o izboru komesara policijskom odboru. S tim u vezi je pogrešan zaključak prvostepenog suda da je tužba preuranjena jer se tužitelj nije žalio na odluku o izboru komesara policijskom odboru. Naime, čl.124.st.2.Zakona o policijskim službenicima je propisana nadležnost policijskog odbora „policijski odbor je nadležan za preispitivanje svih žalbi koje ovaj Zakon predviđa kao i bilo koje druge odluke ili radnje poduzete ili nepoduzetne od strane policijskog organa, a koje se odnose na status policijskog službenika, u skladu sa ovim Zakonom i podzakonskim aktima“. Iz citirane zakonske odredbe proizlazi da je policijski odbor nadležan za odlučivanje o žalbama predviđenim Zakonom o policijskim službenicima HNK i statusu službenika u skladu sa ovim Zakonom. Kako je izbor komesara propisan Zakonom o unutrašnjim poslovima, koji nije propisao mogućnost podnošenje žalbe policijskom odboru na odluku o izboru, po ocjeni ovog sud tužba nije preuranjena, kako pogrešno zaključuje prvostepeni sud te su ispunjene zakonske pretpostavke za podnošenje tužbe sudu.

Iz naprijed navedenih razloga, te kako tuženi nije postupio u skladu sa Zakonom o unutrašnjim poslovima i okončao postupak po javnom natječaju kako je to propisano ovim zakonom, sud je usvojio tužbeni zahtjev i obavezao tuženog da okonča zakonitu proceduru izbora policijskog komesara u skladu sa odredbama člana 19a. do 19.g.Zakona o unutrašnjim poslovima HNK-a.

Pravilno je prvostepeni sud raspravio prigovore aktivne i pasivne legitimacije, te prigovor nenadležnosti suda i u tom pravcu dao potpune i jasne razloge koje u cjelosti prihvata i ovaj sud.

Kako je preinačena odluka o glavnoj stvari valjalo je preinačiti i odluku o troškovima postupka primjenom odredbi čl. 397.ZPP-a. Tužitelju pripada troškovi za sastav tužbe, zastupanje na pripremnom ročištu i glavnoj raspravi u prethodnom postupku

po 240,00 KM, za sastav žalbe na rješenje 300,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu u ponovljenom postupku 240,00 KM, 50% naknade za nastavak pripremnog ročišta u iznosu od 120,00 KM, zastupanje na glavnoj raspravi u ponovljenom postupku 240,00 KM i 50% naknade za zastupanje na dva nastavka glavne rasprave po 120,00 KM što ukupno iznosi 1.860,00 KM i za sastav žalbe 300,00 KM, pa ukupni troškovi tužitelja iznos 2.160,00 KM.

Na osnovu naprijed izloženog odlučeno je kao u izreci presude na temelju čl. 229.st.1.t.4.ZPP-a.

